

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

skal forhandle med Producenternes og Handelens Organisationer, forinden han fastsætter, under hvilke Former Afregning for de modtagne Æg skal foregaa, og i § 13, Stk. 4, er der foretaget en Ændring gaaende ud paa, at det kun er Overtrædelser, begaaet af autoriserede Personer og Virksomheder, der skal offentliggøres. Endelig er der i § 15 indføjet en Bestemmelse om, at Loven har Gyldighed til Udgangen af Marts Maaned 1950.

Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale Lovforslaget til en hurtig og velvillig Behandling her i det høje Ting.

Kr. Johansen: Den Lovgivning, vi her beskæftiger os med, er en gammel Bekendt lige fra 1925, da vi fik den første Lov om Udførsel og Indførsel af Æg. Denne Lov har adskillige Gange været til Revision, den er blevet udvidet, og den er blevet forbedret.

I Bemærkningerne til Lovforslaget bør man lægge Mærke til de Tal, der viser Ægproduktionens og Ægeksporthens Størrelse i Aarene 1938—1946. Det fremgaa heraf, at Ægproduktionen indtil Krigens Udbrud var ret betydelig her i Landet, og at det ogsaa var ret betydelige Kvanta, der udførtes. Man ser ogsaa, hvor stærkt Produktionen dalede i Krigsaarene, og, som den højtærede Minister gjorde opmærksom paa, hvor lidt den er steget i Løbet af de sidste Aar. Jeg tror, det vilde være en god Forretning, dersom vi igen kunde komme til at indføre mere Foderkorn, navnlig Majs, og anvende det til Ægproduktion. Det var tidligere en god Forretning at indføre Kornet og udføre Æggene, og jeg haaber, det skal lykkes inden alt for mange Aars Forløb igen at bringe Ægproduktionen op paa de tidligere Højder.

Men det er rigtigt, at dersom denne Produktion skal have nogen Betydning som Udførselsvare, maa det ogsaa være Kvalitetsvarer, der udføres. Den Kontrol, der er gennemført ifølge denne Lovgivning, og som nu skærpes ved det foreliggende Lovforslag, er i høj Grad paa sin Plads. Men det er for saa vidt lige saa meget paa sin Plads, at der kræves Indblik i, hvilke Æg der forhandles herhjemme. Sekundavarer skal sælges paa vort eget Marked, men Forbrugeren skal vide, naar det er Sekundavarer, han køber, og Prisen maa selvfølgelig staa i Forhold dertil.

Da den højtærede Minister ret udførligt har gjort Rede for Lovforslagets Bestemmelser, skal jeg ikke opholde mig nærmere ved dem, men skal nøjes med paa mit Partis

Vegne at anbefale Lovforslaget til Gennemførelse.

Nikoline Winther: Naar danske Landbrugsprodukter i mange Aar har kunnet hævde deres Plads som førsteklases Kvalitetsvarer, er det ingen Tilfældighed eller noget Held. Der ligger et maalbevidst og dygtigt Arbejde til Grund herfor, ikke alene fra Producenternes Side, men ogsaa fra Mejeribrugets og Slagteribrugets Folk, ligesom Lovgivningen om disse Produkter har været medvirkende til det gode Resultat. Ser man en Smørdrittel med Lurmærket, er man straks klar over, at det er et førsteklases Produkt, ligesom det blaa Stempel paa Grisen fortæller os det samme. Vor trediestørste Eksportvare før Krigen var Æggene, men det har efter Krigen ligesom været lidt vanskeligere at faa dem frem til Forbrugerne i saa fin og velsmagende og frisk en Kvalitet, som det var ønskeligt.

Ægproducenterne kan deles i to Kategorier: de Hønsere, der driver Ægproduktionen som Erhverv, og vi andre Landmandskoner, der har den som Bierhverv. Vi kender nok Vanskelighederne ved at producere prima Æg. Der skal megen Properhed til fra Producentens Side, for at et Æg kan blive samlet ind i fuldkommen ren og tør Tilstand. Vi ved, at den Hinde, der sidder paa Ægget ikke maa beskadiges, og den maa fremfor alt ikke vaskes af, for saa forringer man Kvaliteten af Ægget, idet Luften saa kan trænge ind i Ægget og derved gøre det mindre holdbart.

En anden Vanskelighed med Æggene — og den er man desværre ikke nær saa meget Herre over selv — er, at der kan danne sig en Blodansamling ved Blommen. Dette mener de Lærde skyldes Nervøsitet hos Hønsene. Derfor skal man være meget varsom, naar man kommer ind i et Hønselus, man skal helst banke paa Døren, før man gaar ind, for at avertere, at man kommer. At Høns er meget nervøse Dyr, fik vi et klart Bevis paa hin skæbnetunge 9. April 1940, da saa godt som Halvdelen af Æggene udeblev de Steder, hvor de tyske Flyvemaskiner var gaaet buldrende hen over Hønselusene.

Da Nedskaeringen af Besætningerne blev nødvendig, gik det mest ud over Hønsene, men jeg haaber, at den Gren af Produktionen igen maa komme i Gang. Det er rart for os Landmandskoner at have en lille Ekstrasikring, som vi ikke behøver at gaa til den hjemlige Finanshovedkasse for at faa.

Det er muligt, at der ogsaa er et Marked for danske Tøræg eller Ægpulver ude i Ver-